

To je pitanje koje izaziva puno prepirki i razilaženja. Postoji cijeli spektar različitih mišljenja koja idu od toga da žene mogu biti starješine, do toga da moraju biti tihe za vrijeme crkvenih sastanaka, uključujući slavljenje i molitvu.

Prema proroku Joelu, Bog je dao proročanstvo: *“Poslije ovoga izlit ću Duha svoga na svako tijelo, i prorocat će vaši sinovi i kćeri, vaši će starci sanjati sne, a vaši mladići gledati viđenja. Čak ću i na sluge i sluškinje izliti Duha svojeg u dane one.”* (3:1-2) Pavao u Poslanici Galaćanima izjavljuje: *“Uistinu, svi ste sinovi Božji, po vjeri u Kristu Isusu. Doista, koji ste god u Krista kršteni, Kristom se zaodjenuste. Nema više: Židov - Grk! Nema više: rob - slobodnjak! Nema više: muško - žensko! Svi ste vi jedan u Kristu Isusu! Ako li ste Kristovi, onda ste Abrahamovo potomstvo, baštinici po obećanju.”* (3:26-29). Kao što vidimo iz navedenih stihova Krist je Spasitelj i ženskog roda i one su dionice Svetog Duha. Kao takve žene imaju važnu ulogu u Crkvi jer su udovi Kristovog tijela, a Bog nas kroz Pavla uči da su svi udovi važni i potrebni kako bi tijelo moglo rasti (1. Korinćanima 12: 14-27).

Za vrijeme svoje zemaljske službe Isus je u svojoj pratnji imao i žene. Evanđelisti navode da su mu između ostalog služile i svojim dobrima. Neke od njih su bile bogate, neke siromašne, neke mlade, neke stare. Zajedničko im je bilo što su ostavile sve i pošle za Njim. Neke od njih bile su prisutne i tijekom raspeća kad su mnogi od učenika pobjegli. Njima se Isus ukazao nakon uskrsnuća i one su bile te koje su apostolima objavile da se dogodilo ono što im je Isus navješćivao, a što oni nikako nisu mogli razumjeti.

Apostol Pavao, kojeg mnogi nazivaju ženomrscem, zato što je Bog kroz njega donio ograničenja za sudjelovanje žena u određenim službama, u svojim

poslanicama često spominje žene s kojim je surađivao u širenju Radosne vijesti i iskazuje im priznanje i poštovanje.

Kroz Knjigu Djela i poslanice zabilježeni su primjeri mnogih žena. Priscila je zajedno sa svojim suprugom Akvilom putovala i širila Riječ, često ugošćujući lokalnu zajednicu u svojem domu. Lidija, trgovkinja iz Tijatire, obratila se na Pavlovo propovijedanje i ponudila mu je svoj dom kao prebivalište dok boravi u tom kraju. Filip evanđelista imao je četiri kćeri poznate po proročkom daru. Tabita je bila poznata po djelima ljubavi i milosrđu. Feba je bila službenica (služiteljica) crkve u Kenhrejima koja je odnijela Pavlovu poslanicu u Rim. Marija, Junija, Trifena, Trifoza, Persida, Julija, Olimpija, Evodija i Sintiha, Eunika i Loida samo su neke od žena kroz koje je Bog djelovao i proslavljao se.

Kao subaštinice milosti, žene su hram Svetog Duha a po njemu su obdarene različitim darovima. Darovi su dani za izgradnju Tijela. U Poslanici Rimljanima 12:6-8, 1. Korinćanima 12:4-11, i 1. Petrovoj 4:9-11 navode se neki od darova. Žene trebaju prepoznati koji dar imaju i upotrebljavati ga na Kristovu slavu.

Iako su ženama u Crkvi otvorena vrata za raznoliko vjersko djelovanje, u apostolskom učenju vidimo da su službe koje u sebi nose autoritet vodstva predviđene isključivo za muškarce (1 Tim 3:1-7; Tit 1:5-9). Kako su starješine ili pastiri pozvani biti glavni učitelji u lokalnoj zajednici, žene s darom podučavanja mogu služiti drugim ženama i djeci. Mnogi koji se ne slažu s ovim stavom spomenut će slučaj kad su Priscila i Akvila podučili Apolona. Međutim, u tom slučaju treba podsjetiti da je Priscila djelovala zajedno sa svojim suprugom u neformalnom okruženju.

Zaključak

Pobožne žene daju veliki doprinos Božjem kraljevstvu bilo da su postojane u molitvi (Djela 1:14), dobrim djelima i milosrđu (Djela 9:36), gostoljubljivosti (Djela 12:12, 16:16; 1. Timoteju 5:10), podučavanjem Riječi u skladu s božanskim napatkom (Djela 18:26; Titu 2:3-4) ili odgoju djece (2. Timoteju 1:5, 3:14-15).

Žene koje prihvaćaju ulogu koju im je Gospodin namijenio i vrše je vjerno, mogu biti sigurne da će jednoga dana čuti Gospodinove riječi: “Dobro, valjani i vjerni slugo!”